

ע"פ 1884/23 - פאדי ג'אבר, יוסף שנאר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

1884/23 ע"פ

לפני: כבוד הנשיאת א' חיות

המערערים:
1. פאדי ג'אבר
2. יוסף שנאר

נגד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט השלום בירושלים
בת"פ 22-04-49870 שניתנה על ידי כבוד השופט ג'
סקפה שפירא

בשם המערערים:
עו"ד דני בר דוד

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט ג' סקפה שפירא) מיום 1.3.2023 בת"פ 22-04-49870 (להלן: ההליך) שלא לפסול עצמו מלבד בעניינים של המערערים.

1. ביום 27.4.2022 הוגש נגד המערערים כתוב אישום המיחס להמעבירה של זיהוף סימן המשמש ליזיהו רכב, בצוותא חדא, לפי סעיף 62(9) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; וכן עבירה של גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיף 413ג לחוק העונשין בצירוף סעיף 29(א) לחוק.

עמוד 1

ביום 8.5.2022 הוגש נגד אדם נוסף כתוב אישום נפרד על אותו אירוע שבגינו מואשמים המערערם, המיחס לו עבירה של גניבת רכב בנסיבות חריפה לפי הסעיפים האמורים לעיל; וכן עבירה של זיווף סימני זהות של רכב, לפי סעיף 1341ט לחוק העונשין בצוירוף סעיף 29(א) לחוק (ת"פ 22-04-49880; להלן: ההליך המקורי והנאשם בהליך המקורי). הנאשם בהליך המקורי נמנה עם עדי התביעה בכתב האישום שהוגש נגד המערערם.

.2. שני ההליכים נדונו בפני שופט מוקד, וביום 1.3.2023 הועברו למוטב.

בהמשך אותו היום התקיים דיון ראשון בפני המותב, ובפתח הדיון טענו בא-כוח המערערם כי מראיתפני הצדק מח'יבת את פסילת המותב, לאחר שלא ידוע באיזה סדר ידון בההליכים. לאחר שהמזהב הבוחר כי ישמע את שני ההליכים במקביל, הוסיף ב"כ המערער 1 "אני לא יודע מה תהיה גרסת [הנאשם בהליך המקורי] במסגרת פרשת ההגנה בתיק שלו ועד שבית המשפט יכתוב הכרעת דין אני צריך לשמוע את גרסתו". עוד נטען כי העברת ההליך דין למוטב אחר לא תקשה על המשיבה יתר על הנדרש מאחר שייש שני כתבי אישום".

.3. המותב דחה את בקשת הפסולות על אתר וקבע:

"הרבית העדים המופיעים בשני כתבי האישום המתיחסים לאותו אירוע, הם עדים משותפים. הודיעתי לב"כ הצדדים כי בכוונתי לשמוע את שני התיקים במקביל וליתן הכרעת דין רק לאחר שתסתהים שמיית הריאות בשני התיקים. בנסיבות אלה, אני רואה יתרון בכך שאותו מوطב יכיריע פעמי אחת במהימנותם של כל העדים תחת המצב שבו שני מותבים שונים, יצטרכו ללמידה את אותו התקיק באופן שיצור אפשרות לקביעות סותרות של בית המשפט".

.4. מכאן הערעור שלפני בו טוענים המערערם כי המשיבה הגישה כתב אישום נפרד נגד הנאשם בהליך המקורי על מנת שתוכל להיעדו נגדם, ולגייסתם שמיית הריאות בשני ההליכים במקביל מעלה חשש ממשי לעיוות דין. המערערם מצינים כי 19 עד תביעה בשני ההליכים הם אותם עדים, ומוסיפים כי הם לא "חשבו" "צד להליך" המקורי ומ声称 לא יכולו להתנגד להגשת ריאות שהנאשם בהליך המקורי יסכים להגשתן. לפי המערערם, בין נטען והנאשם בהליך המקורי "קיים ניגוד עניינים מבונה ומובהדק" ומדובר שיש להם אינטרס להתנגד להגשת ריאות מסוימות, לו יש אינטרס הפוך. המערערם מפנים לפסקת בית משפט זו שבה הודה כי בפרשה שבה יש מספר נאים, הכרעה בעניינים של חלק מהם אינה מקימה עילית פסולות בפרט כאשר נאים אלה הורשו על פי הودאתם, מבלתי שהוצעו ראיותומבי שנקבעו ממצאים בנוגע לנאים הטוען לפסולות השופט. המערערם מדגישים כי לו היה הנאשם בהליך המקורי מודה במיחס לו, ולא מנהל את ההליך, לא היו מעלים טענת פסולות, אך לטענתם הנאשם בהליך המקורי הודיע על כוונתו "לנהל הוכחות", ומ声称 "בוודאי יצגנו ראיות [...]" ובוודאי יעלה צורך בקביעת ממצאי מהימנות בנוגע למערערם". משכך טוענים המערערם כי כאשר ידון המותב בעניינו של הנאשם בהליך המקורי הוא יחשוף "לחומר רקירה רב, בעל טיב ועוצמה משמעותיים" אשר לא יכול להתעלם ממנו כאשר ידון בעניינים.

המערערם מפנים לפסק דין בע"פ 7516/20 פלק נ' מדינת ישראל (16.11.2020) (להלן: עניין פלק), שם הוגש שני כתבי אישום בגין עבירות זהות, מסכת עובדתית דומה ואותם עדים, ונקבעו ממצאי מהימנות בהליך אחד הרלוונטיים גם להליך השני. באותו עניין הסכימה גם המשיבה כי יש להורות על העברת ההליך למוטב אחר, וכך נפסק.

המערערים טוענים כי עניינם דומה לעניין פלק ומצדיק את פסילת המותב, למצער מטעמים של מראית פni הצדקה.

5. עיינתי בטענות המערערים ובנספחים שצורפו, ובאתרי לדיי מסקנה כי דין הערעור להידחות. המבחן לפסילות שופט מלשכת בדיון קבעו בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשנמ"ד-1984, ולפיו יש לבחון האם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשוא פנים מצד המותב. לא מצאתי כי המערערים הרימו את הנטול להוכחת נסיבות כאלה בשלב זה. לא אחת נפסק כי העובדה שאותו מותב דין בהליכים דומים או קשורים אינה מצדיקה את פסילתתו מניה וביה, ויש להראות כי המותב נחשף ל"مسה קריטית" של חומראים בלתי קבילים או קבוע קביעות נחרצות שיש בהן כדי להשליך על עניינו של הנאשם (ראו והשו: ע"פ 6909/21 עודה נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (18.11.2021); ע"פ 8267/22 אביתן נ' מדינת ישראל, פסקאות 27-28 (30.1.2023)). טענת המערערים בשלב זה היא ספקולטיבית בלבד. שני ההליכים עודם בראשיתם, ולא ניתן לדעת איך יתפתחו; אם יוגשו חומראים בלתי קבילים בהליך המקביל, ואם כן, אם תהיה בהם "مسה קריטית" המצדיקה את פסילת המותב. בדומה, לא ניתן לדעת בשלב זה אם יקבעו ממצאים נחרצים בהליך המקביל שיש בהם כדי להשליך על המערערים. בכך נבדל עניינים של המערערים מעניין פלק שעלו ביקשו להסתמן, שכן באותו עניין כבר נקבעו ממצאים בהליך הראשון, ואילו בעניינים של המערערים כאמור, לא ניתן לדעת מה יילד יום וממילא לא קם בשלב זה חשש ממשילמשוא פנים. בנסיבות אלה, אין סבורה כי יש מקום להורות על פסילת המותב אף לא מטעמים של מראית פni הצדקה.

6. אוסיף ואעיר עם זאת כי חזקה על המותב כי ככל שבהמשך ישתנו הנסיבות באופן המצדיק מסקנה אחרת, הוא יפעל בהתאם. מכל מקום, טענות הצדדים שמורות להם בנוגע להתפתחויות עתידיות בהליכים.

מן הטעמים המפורטים בסעיף 5 לעיל, הערעור נדחה.

ניתהיום, כ"ח באדרה תשפ"ג (21.3.2023).

ה נ ש י א ה